

KLAGANDE

Nätverket Lo & Varg

MOTPARTER

1. Länsstyrelsen i Örebro län
701 86 Örebro

2. Länsstyrelsen i Västra Götalands län
403 40 Göteborg

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelserna i Örebro och Västra Götalands läns beslut den 15 december 2016, dnr 218-6726-2016 och 218-42085-2016 (bilaga 1)

SAKEN

Licensjakt efter lodjur enligt jaktförordningen (1987:905)

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

BAKGRUND

Länsstyrelserna i Örebro och Västra Götalands län (länsstyrelserna) har beslutat om licensjakt efter ett lodjur inom ett anvisat område. I beslutet anges att jakten får bedrivas under tiden 1 mars 2017 – 31 mars 2017, eller till dess att jakten avlyses. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

PARTERNAS INSTÄLLNING

Vad Nätverket Lo & Varg anför

Nätverket Lo & Varg överklagar beslutet och yrkar, som det får förstås, att det ska upphävas. Det anför i huvudsak följande.

På grund av dåliga spårningsförhållanden vid den senaste inventeringen är osäkerheten allt för stor när det gäller lodjursstammens storlek idag. Tveksamheter inför besluten om jakt kan tydligt märkas hos samtliga länsstyrelser, dels genom uttalanden i media, dels vid egna möten där frågan behandlats.

I dagsläget finns inte några särskilda skäl för att göra undantag och tillåta licensjakt på lodjur. Det kan finnas enskilda s.k. problemdjur som återkommer till samma fårbesättningar men för dessa finns möjlighet till skyddsjakt. Lodjur är överlag inte något problem för samhället och dess invånare. De få angrepp som sker på lösa jakthundar handlar mer om självförsvar än rena anfall. Lodjur har en låg förökningstakt och detta bör också avvägas i beslut om jakt. Skador på stammen tar lång tid att reparera. Att nu stoppa lodjursstammens tillväxt genom jakt framstår som både kortsiktigt och ekologiskt klandervärt.

I Skandinavien börjar brunsten i slutet av februari och håller på fram till början av april. Högbrunsten och de flesta parningarna sker i mitten av mars. All jakt på vuxna lodjur som bedrivs under parningstiden är mycket kännbar för artens tillväxt. Ungdödligheten hos lodjur är generellt sett stor. Drygt hälften av ungarna dör före ett års ålder. I norr är tjuvjakt omfattande och även påkörda lodjur inräknas i lodjursbeståndet. Ingen kan med säkerhet säga hur många lodjur som finns i Sverige idag.

Lodjurspopulationen var som störst omkring 2008/2009 med 290 inventerade familjegrupper och som lägst 2013/2014 med 142 familjegrupper. De senaste två åren har populationen ökat i Sverige. Denna positiva utveckling är en följd av att jakt på lodjur inte har varit tillåten. Att avbryta denna utveckling vore förödande och helt onödigt.

Vad Länsstyrelsen anför

Länsstyrelsen vidhåller sitt beslut.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Rättslig reglering av licensjakt på lodjur

Av 23 c § jaktförordningen framgår att förutsättningen för att licensjakt efter bl.a. lodjur ska kunna tillåtas, är att det inte finns någon annan lämplig lösning och att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Jakten måste dessutom vara lämplig med hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning samt ske selektivt och under strängt kontrollerade former. Bestämmelsen i 23 c § jaktförordningen ska tolkas mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om

bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (art- och habitatdirektivet).

EU-domstolen har i dom den 14 juni 2007 i mål C-342/05 (Europeiska kommissionen mot Finland) uttalat att undantagsbestämmelserna i artikel 16.1 i direktivet ska tolkas restriktivt och att den myndighet som fattat beslutet har bevisbördan för att nödvändiga förutsättningar föreligger för varje undantag. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje åtgärd som påverkar skyddade arter endast tillåts genom beslut som är noggrant och tillräckligt motiverade och som hänvisar till de skäl, villkor och krav som anges i artikel 16.1 i direktivet.

Av den allmänt tillämpliga proportionalitetsprincipen, som också slagits fast av EU-domstolen inom artskyddsområdet (se dom i mål C-76/08, Europeiska kommissionen mot Malta), följer att det undantag från skyddssystemet som en medlemsstat har för avsikt att göra, ska stå i proportion till de behov som motiverar undantaget.

Förvaltningsrättens bedömning

Enligt bilaga 4 till art- och habitatdirektivet omfattas lodjur av det strikta skyddssystem som följer av direktivet.

Högsta förvaltningsdomstolen har i beslut den 30 december 2016 i mål 2406-2408-16 och 2628-2630-16 funnit att det är möjligt att tillåta jakt med stöd av undantagsregeln i 16.1 e i art- och habitatdirektivet. Mot den bakgrunden finner förvaltningsrätten att det är möjligt att besluta om licensjakt även på lodjur, om förutsättningarna i övrigt är uppfyllda.

Syftet med den beslutade jakten/Annan lämplig lösning

Även om något särskilt syfte inte är föreskrivet som ett villkor enligt 23 c § jaktförordningen eller artikel 16.1 e i art- och habitatdirektivet, måste det finnas ett angivet syfte för att en meningsfull prövning av frågan om undantaget är proportionerligt eller om det finns någon annan lämplig lösning på det aktuella problemet ska kunna göras. Vid prövning av undantag från det strikta skyddssystemet får det anses ligga inom en överprövande domstols kompetens att göra en prövning av om det syfte som beslutsmyndigheten har angett är acceptabelt i sig (se Högsta förvaltningsdomstolens beslut den 30 december 2016 i mål 2406-2408-16 och 2628-2630-16 och Kammarrätten i Stockholms dom den 14 november 2014 i mål nr 3273-13). Förvaltningsrätten har därmed inledningsvis att ta ställning till om de syften som länsstyrelsen har angett i sitt beslut till stöd för licensjakt kan anses acceptabla i sig.

I beslutet anger länsstyrelserna att det främsta syftet med licensjakten är att minska skador orsakade av lodjur på fårnäringen. Länsstyrelserna framför att jakt endast får bedrivas i den del av länen där lodjuren orsakar allvarlig skada för fårnäringen. Av de tretton angrepp av lo som skett i Örebro län under året har elva angrepp skett inom jaktområdet. Fyra av dessa har skett nära gränsen till Västra Götaland, varför jaktområdet även omfattar en mindre del av Karlsborgs kommun i Västra Götalands län.

Förvaltningsrätten finner inte skäl att ifrågasätta länsstyrelsernas bedömning av de lokala förutsättningarna i området och bedömer att de syften som har angetts för beslutet får anses vara acceptabla i sig. Genom att koncentrera jakten till de områden där störst skada har orsakats av lodjur får även den beslutade licensjakten i tillräcklig grad förväntas uppnå de angivna syftena. Licensjakten bedöms därmed vara ändamålsenlig mot bakgrund av de syften som angetts för beslutet.

Förvaltningsrätten har härfter att bedöma om det finns någon annan lämplig lösning än licensjakt för att uppnå dessa syften.

I denna del redogör länsstyrelsen för andra lösningar än licensjakt och bedömt att lämpliga sådana saknas. Länsstyrelsen har därvid uteslutit andra åtgärder såsom rovdjursavvisande stängsel och skrämsel av olika slag. Länsstyrelsen har vidare bedömt att skyddsjakt inte är en annan lämplig lösning. Under året fattades tolv beslut om skyddsjakt i det Mellersta rovdjursförvaltningsområdet. Endast ett lodjur fälldes, vilket skedde inom Örebro län. Efter att lodjuret hade fällts skedde ytterligare angrepp inom det område som nu utpekats för jakt. Vid senare beslut om skyddsjakt har något lodjur inte fällts, trots förlängning av jakttiden. Länsstyrelserna har gjort bedömningen att licensjakt vintertid, där tidigare skyddsjaktområden ingår, ger en större möjlighet att fälla lodjur som orsakat allvarlig skada på fårnäringen i området.

När det gäller frågan om annan lämplig lösning anser förvaltningsrätten att en sådan måste sättas i relation till det aktuella syftet med jakten. Med hänsyn till de påvisade svårigheterna att fälla lodjur inom skyddsjakt under barmarkssäsong bedömer förvaltningsrätten att skyddsjakt inte kan anses utgöra en annan lämplig lösning. Förvaltningsrätten instämmer därför i länsstyrelsernas bedömning att det inte finns någon annan lämplig lösning än licensjakt för att uppnå de i beslutet angivna syftena. Kriteriet härom är således uppfyllt.

Gynnsam bevarandestatus

En av förutsättningarna för att licensjakt ska kunna beviljas enligt jaktförordningen är, som nämnts ovan, att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos arten i dess naturliga utbredningsområde. Närverket Lo & Varg har ifrågasatt inventeringsresultaten och huruvida lodjursstammen i Sverige har en gynnsam bevarandestatus. Det har vidare

anfört att den beslutade jakten kan förväntas försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus.

Av Naturvårdsverkets beslut om delegering av rätten att fatta beslut om licensjakt efter lo till samtliga länsstyrelser utom Länsstyrelsen i Gotlands län (NV-06586-16) framgår att den uppskattade populationen av lo i Sverige består av 1 314 individer. Referensvärdet för lodjur i Sverige har fastställts till 870 individer. Vidare framgår att samtliga rovdjursförvaltningsområden uppnådde och översteg sina fastsatta miniminivåer. Förvaltningsrätten finner inte skäl att ifrågasätta dessa uppgifter och anser att Naturvårdsverkets uppgifter i nämnda delar måste vara utgångspunkten i bedömningen. Mot denna bakgrund, och med hänsyn till att lodjursstammen är spridd över stora delar av landet konstaterar förvaltningsrätten att de delmål som uppställts i den nationella förvaltningsplanen, i fråga om att uppnå och bibehålla gynnsam bevarandestatus, är uppnådda (se Naturvårdsverket, Nationell förvaltningsplan för lodjur förvaltningsperioden 2014-2017, justerad januari 2016).

Vad avser det Mellersta rovdjursförvaltningsområdet framgår av Naturvårdsverkets beslut om fastställande av miniminivåer för lo gällande rovdjursförvaltningsområden och län (NV-00552-14) att beslutad miniminivå för förvaltningsområdet har fastställts till 62 föryngringar. Den senaste inventeringen 2015/2016 visade på 85 föryngringar i förvaltningsområdet. Av länsstyrelsens beslut framgår att länen i det Mellersta rovdjursförvaltningsområdet har kommit överens om att det gemensamma jaktuttaget år 2017 inte ska vara större än att förvaltningsområdets lodjurspopulation förväntas ligga kvar på ungefär samma nivå som inventeringsresultatet 2015/2016. Modelleringen ger då ett möjligt jaktuttag på cirka 40 lodjur i förvaltningsområdet.

När det gäller de regionala förutsättningarna har Örebro och Västra Götalands län har en fastställd miniminivå om 9,5 respektive 7 föryngringar.

Länsstyrelserna har i beslutet gjort bedömnigen att ett jaktuttag om ett lodjur inte förväntas minska lodjurspopulation nämnvärt och att det även finns utrymme för skyddsjakt, om behovet skulle uppstå. Även om det av utredningen i målet framgår att Örebro län vid inventeringen 2015/2016 hade 7 föryngringar, vilket ligger under deras miniminivå, instämmer förvaltningsrätten i länsstyrelsernas bedömning om att ett jaktuttag efter ett lodjur inte kan förväntas påverka lodjurspopulationen i länet i någon avsevärd mån.

Mot bakgrund av det ovan anförda konstaterar förvaltningsrätten att lodjursstammen överstiger beslutade referensnivån. Med hänsyn till det begränsade jaktuttaget om ett ensamt lodjur anser förvaltningsrätten att det inte framkommit något som tyder på att Naturvårdsverkets riktlinjer riskerar att underskridas. Förvaltningsrätten bedömer därför att den beslutade licensjakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde, varken regionalt eller nationellt.

Det har inte framkommit att lodjursstammen är genetiskt sårbar eller att nu beslutad licensjakt på annat sätt riskerar lodjursstammens sammansättning. Förvaltningsrätten finner därför att jakten även är lämplig med hänsyn till lodjursstammens storlek och sammansättning.

Selektiv jakt under strängt kontrollerade förhållanden

Det överklagade beslutet innehåller såväl tidsmässiga som geografiska avgränsningar. Beslutet begränsar jakten på så sätt att jakt endast får bedrivas efter ett ensamt lodjur. Lodjur i grupp är därmed fredade och får inte jagas. Beslutet har dessutom förenats med en rad villkor rörande bl.a. jaktledares ansvar och under vilka förhållanden som jakt får bedrivas. Det krävs också kontinuerlig kontroll av om tilldelning återstår i jaktområdet. Förvaltningsrätten bedömer att beslutet om licensjakt uppfyller kravet om såväl selektivitet som under strängt kontrollerade former.

Nätverket Lo & Varg har framfört invändningar mot jakttiden som har angetts i beslutet och framfört att all jakt på lodjur under parningstiden är mycket känbar för artens tillväxt. Förvaltningsrätten konstaterar dock att det av Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd för länsstyrelsens beslut om licensjakt efter lo (NFS 2010:15) 3 § andra stycket framgår att länsstyrelsens beslut om licensjakt efter lo, med undantag från det Norra förvaltningsområdet, får gälla perioden från och med den 1 mars till och med den 31 mars. Länsstyrelsen har således haft fog för sitt beslut vad avser den beslutade jakttiden. Vad Nätverket Lo & Varg har framfört i denna del kan inte föranleda någon annan bedömning.

Slutsats

Förvaltningsrätten finner sammanfattningsvis att länsstyrelsen har grund för sitt beslut om licensjakt då samtliga kriterier för licensjakt bedöms vara uppfyllda. Den beslutade licensjakten bedöms vidare vara proportionerlig i förhållande till de syften som angetts för beslutet och med hänsyn till lodjurstammens storlek och sammansättning. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i formulär DV 3109/1C (se bilaga 2).

I avgörandet har även nämndemännen R [redacted], [redacted] och [redacted] deltagit.

[redacted] har föredragit målet.

Länstyrelsen
Örebro län

1(17)

Beslut

2016-12-15

Dnr Örebro:218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

Enligt sändlista

Beslut om licensjakt efter lodjur i Örebro län och Västra Götalands län 2017

Länstyrelsen i Örebro län och Länstyrelsen i Västra Götalands län beslutar om licensjakt efter högst ett (1) ensamt lodjur inom jaktområdet som omfattar del av Askersunds kommun i Örebro län samt en mindre del av Karlsborgs kommun i Västra Götalands län. Jakten administreras av Länstyrelsen i Örebro.

Beslutet fattas med stöd av 5 b, 9 b, 23 c, 23 d, 24 a, 24 d och 49 §§ jaktförordningen (1987:905) samt Naturvårdsverkets beslut om delegering av rätten att fatta beslut om licensjakt efter lo till samtliga länsstyrelser utom Länstyrelsen i Gotlands län (dnr. NV-06586-16).

I beslutet beaktas skyddsreglerna i artikel 12 i rådets direktiv (92/43/EEG) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (Art- och habitatsdirektivet), och undantagsreglerna beträffande jakt och förvaring av jaktbyte i artikel 16 samma direktiv. I beslutet beaktas också det som sägs i Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2014:25) om ändring i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2010:15) för länsstyrelsernas beslut om licensjakt efter lo.

Länsstyrelserna beslutar vidare att nedanstående villkor ska gälla för beslutet. Jakt som inte följer dessa villkor sker utan stöd av beslutet och i strid med fredningsbestämmelserna i 3 § jaktlagen (1987:259). Straffbestämmelserna för jaktbrott finns i 43 och 44 §§ samma lag.

Länsstyrelserna beslutar med stöd av 59 § jaktförordningen att detta beslut ska gälla även om det överklagas.

Villkor för jakten

Jakttid

Jakten får bedrivas fr o m 1 mars 2017 t o m 31 mars 2017 eller den tidigare tidpunkt då jakten avlyses.

Antal djur och jaktområde

Jakten omfattar högst ett (1) ensamt lodjur.

Jaktområdet omfattar del av Askersunds kommun i Örebro län samt del av Karlsborgs kommun i Västra Götalands län, se Bilaga 1.

BESLUT

2016-12-15

Dnr Örebro:218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

Lodjur som faller där lodjursjakt inte får ske tillfaller staten enligt 33 § Jaktförordningen. Naturvårdsverket ska enligt 38 § Jaktförordningen bestämma hur omhändertagna djur ska hanteras.

Vilket djur får fällas?

Eftersom det skadegörande lodjuret i området bedöms vara en ensam hane beslutar Länsstyrelserna att jakt endast får bedrivas efter ett ensamt lodjur. Lodjur i grupp (oftast hona med ungar) är fredade och får ej jagas. I och med detta ökar möjligheterna att licensjakten resulterar i färre skador för fårnäringen, samtidigt som framtida föryngringar av lodjur ej påverkas.

Länsstyrelsen i Örebro administrerar jakten och avlyser jakten när lodjuret fällts.

Jaktmedel

Endast kulgevär lägst klass 2 och hagel kaliber 12, 16 eller 20 får användas. Fångstredskap är inte tillåtet.

Högst två hundar som ställer eller förföljer samma lodjur får användas samtidigt. Hundarna får inte bytas ut under jakt efter samma lodjur under samma dag.

Motordrivet fordon får i samband med jakt användas för att på befintligt vägnät söka efter lodjursspår. Detta utgör ett undantag enligt 24 d § andra stycket jaktförordningen från förbudet i 31 § jaktlagen att bedriva jakt från motordrivet fortskaffningsmedel. Motordrivet fordon har samma betydelse som i 2 § lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner. Detta undantag innebär att sökande längs med väg får ske för så kallad ringning av djuren för att fastställa djurets ungefärliga vistelseplats. Undantaget ger inte rätt att från motordrivet fordon skjuta, spåra, förfölja eller genskjuta djuret. Undantaget ger inte heller rätt att nyttja motordrivet fordon för att förhindra att lodjuret kan undkomma eller för att avleda dess uppmärksamhet från den som jagar. Observera att terrängkörningslagens bestämmelser gäller.

Länsstyrelserna erinrar om att skjutvapen enligt 22 § jaktförordningen inte får medföras vid färd med motordrivet fordon i terräng.

Vilka får utföra jakten?

Person som har jakträtt i områden som omfattas av detta beslut har rätt att delta i jakt efter lodjur på det jaktområde där han/hon har jakträtt, under förutsättning att jakträtten omfattar jakt efter lodjur. Jakt får inte bedrivas utan att en ansvarig jaktledare utsetts på förhand vid varje jakttillfälle. Vid ensamjakt är den ensamme jägaren jaktledare.

Den som tänker bedriva licensjakt efter lodjur ska enligt 49 § jaktförordningen registrera sig i Naturvårdsverkets Jägarregister.

BESLUT

2016-12-15

Dnr Örebro:218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

Anmälan kan göras på fyra olika sätt:

- Naturvårdsverkets talsvar: 0771-18 34 11
- Naturvårdsverkets kundtjänst: 010-698 17 00
- e-post till: jagarregistret@naturvardsverket.se
- inloggning med Bank-ID på <https://jagarregistret.naturvardsverket.se/>

Jägarans ansvar

Var och en som jagar lodjur ska hålla sig informerad om hur jakten fortskrider i området. Den som jagar ett lodjur sedan jakten avlysts kan komma att dömas till ansvar för jaktbrott eller grovt jaktbrott enligt 43 eller 44 §§ jaktlagen.

Jaktledarens ansvar

I 7 § Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2014:25) om ändring i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2010:25) specificeras jaktledarens ansvarsområden gällande lodjursjakten:

- Jaktledaren ansvarar för att kommunikationsvägarna under jakten säkerställer att villkoren för jakten efterlevs.
- Jaktledaren ska inför varje jakttillfälle och minst en gång i timmen under pågående jakt hålla sig informerad om hur många djur som återstår av tilldelningen i det område där licensjakt bedrivs.
- Jaktledaren ska inför varje jakttillfälle försäkra sig om att en hund som är särskilt tränad i att spåra skadat vilt ska kunna finnas på skottplatsen inom högst två timmar från påskjutningen i enlighet med 17 § andra stycket jaktförordningen.
- Jaktledaren ska informera varje jaktdeltagare om att han eller hon bör vara ansvarsförsäkrad, bör bära röda band eller motsvarande kännetecken under jakten samt att han eller hon årligen före jakten bör ha förvärvat sig om att vapnet är inskjutet och att han eller hon har tillräcklig skjutskicklighet för att bedriva jakt efter lodjur.
- Jaktledaren ska informera varje jaktdeltagare om riskerna för skadskjutning av lodjur, uppmana jaktdeltagarna att vid jakt med kulgevär endast skjuta med stöd och att endast skjuta mot stillastående lodjur med rena sidoskott samt, vid jakt med hagelvapen, inte skjuta på avstånd över 20 meter.
- Jaktledaren ska informera skytten om dennes ansvar att rapportera fällt lodjur till Länsstyrelsen i enlighet med 5 b § jaktförordningen, att rapportering av fällt lodjur ska ske snarast och senast inom en timme från den tidpunkt då djuret fällts och att rapportering av påskjutet lodjur ska ske snarast.

BESLUT

2016-12-15

Dnr Örebro:218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

Anmälan av fällt lodjur

Anmälan av fällt lodjur ska ske till telefon 070-184 9670

Vid anmälan ska följande anges:

1. Namn, adress och telefonnummer till skytten
2. Namn, adress och telefonnummer till ansvarig jaktledare
3. När lodjuret fällts eller påskjutits (datum och klockslag)
4. Var lodjuret fällts (koord. eller plats som kan återfinnas på karta 1:100 000)
5. Djurets kön och ålder, om det är möjligt att fastställa
6. Vilket jaktsätt som användes.

I samband med anmälan om fällt djur informerar Länsstyrelsen om hur det fällda djuret ska hanteras. Länsstyrelsens besiktningsman kontakter skytten angående tidpunkt och plats för besiktningen.

Platsundersökning och eftersök av påskjutet djur

Den som påskjutit lodjur ansvarar tillsammans med jaktledaren för att eftersök genomförs om platsundersökningen eller andra omständigheter visar på att det påskjutna lodjuret är skadat. Eftersök ska genomföras tills dess:

- a. djuret påträffats dött
- b. djuret påträffats skadat och avlivats
- c. kulans anslagsplats eller nedslagsplats från det avlossade skottet är så belägen att den utesluter att lodjuret skadats
- d. djuret inte kan anträffas

Jaktledaren ska uppvisa skottplatsen för Länsstyrelsens besiktningsman och tillsammans med besiktningsmannen och den som påskjutit lodjuret genomföra en fältkontroll och följa upp vad som skett efter skott. Jaktledaren ska tillsammans med besiktningsmannen dokumentera platsundersökning och eftersök på blankett *Påskjutet lodjur - platsundersökning och eftersök* (Bilaga 4).

Länsstyrelsen beslutar om det påskjutna lodjuret ska avräknas från kvoten eller ej. Påskjutet lodjur avräknas såvida det inte har påvisats genom fältkontrollen att djuret är oskadat.

BESLUT

2016-12-15

Dnr Örebro:218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

Besiktning av fällt lodjur

Länsstyrelsens besiktningsman besiktar samtliga fällda lodjur. Besiktningsmannen fyller tillsammans med skytten i blanketterna

- *Registrering av fälld lo* (Bilaga 2)
- *Besiktning, provtagning och märkning av fälld lo* (Bilaga 3).

Skytten ska inom ett dygn från det att djuret fällts uppvisa hela det fällda djuret för Länsstyrelsens besiktningsman.

Besiktningsmannen tar vid besiktning ett hudprov (ca 1 x 4 cm) och märker lodjursskinnet med ett mikrochip vid sidan av flåsnittet vid buk eller bröst. Märkningen fungerar som ett bevis på att djuret fällts lagligt.

Flådd kropp inklusive huvudet och testiklar sänds till Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) genom besiktningsmannens försorg. Flådd kropp ska om möjligt inte frysas och inre organ får inte tas ur. Del av skinn som är eller kan misstänkas vara angripet av skabb ska också skickas in.

Delarna skickas i två försändelser där hudprovet skickas separat och övriga delar skickas tillsammans. I varje försändelse bifogas en kopia av blanketten *Registrering av fälld lo* (Bilaga 2).

I försändelsen av djurkroppen ska även bifogas en kopia av blanketten *Besiktning, provtagning och märkning av fälld lo* (Bilaga 3). Lodjur eller delar av lodjur som inte märks enligt bestämmelserna ovan tillfaller staten.

Om besiktningsmannen så begär ska skottplats/fallplats omgående uppvisas. Hela lodjuret tillfaller staten om skytten på besiktningsmannens begäran inte uppvisar skottplats/fallplats, om skottplatsen inte kan återfinnas, om skytten vägrar att visa djurkroppen, eller om skytten vägrar att lämna ifrån sig alla proverna.

Jakträttshavarens rätt till delar av lodjuret

Skinnet av det fällda lodjuret tillfaller jakträttshavaren under förutsättning att ovanstående uppgifter har rapporterats, att samtliga prover har samlats in, samt att jakten i övrigt har skett i överensstämmelse med jaktlagstiftning och med villkoren i detta beslut. Jakträttshavaren får överlåta fällt lodjur till annan person.

SVA genomför åldersbestämning av djuret genom analys av en hörntand, varefter jakträttshavaren, eller den som jakträttshavaren har överlåtit kraniet till, kan få detta tillbaka mot en avgift. Önskas kraniet tillbaka ska detta anges särskilt på blanketten *Besiktning, provtagning och märkning av fälld lo* (Bilaga 3). Kraniet märks med mikrochip av SVA.

Försäljning av skinn och kranie

Kommersiella aktiviteter som annonsering, köp, byte, försäljning av lodjursskinn eller andra delar av lodjur samt kommersiell förevisning av lodjur är förbjudna enligt artikel 8.1 i rådets förordning (EG) 338/97. För lodjur skjutna i enlighet

BESLUT

2016-12-15

Dnr Örebro: 218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

med detta beslut kan Jordbruksverket meddela undantag från förbudet genom ett CITES-intyg. CITES-intyget gäller för handel inom EU. För export av lodjur eller produkter av lodjur till länder utanför EU krävs ett särskilt exporttillstånd från Jordbruksverket. Ytterligare information finns på Jordbruksverkets hemsida (www.jordbruksverket.se).

Information om återstående tilldelning

Länsstyrelsens telefonsvarare ger information om när lodjuret är fällt och tilldelningen därmed är fylld.

Telefonsvararen nås via telefonnummer 070-186 5027.

För att underlätta och effektivisera information om aktuell tilldelning och/eller avlysning under jakten, tillhandahåller Länsstyrelsen en SMS-tjänst. Jaktdeltagare kan själva ansluta sig enligt följande:

Skicka SMS till telefonnummer: + 46769447620

Ange följande meddelande: **Spara Förnamn Efternamn Lodjursjakt2017**

Obs! Varje uppgift separeras med ett mellanslag.

Observera att även om SMS-tjänsten används är jaktledaren skyldig att minst en gång i timmen avlyssna Länsstyrelsens telefonsvar för information om återstående tilldelning: 070-186 5027.

Avlysning av jakten

Länsstyrelsen i Örebro avlyser jakten då lodjuret fällts eller påskjutits och avträknats, eller om jakttiden löpt ut. Länsstyrelsen informerar om avlysningen via telefonsvararen och SMS-tjänsten.

Annan tillämplig lagstiftning

Länsstyrelserna erinrar om bestämmelserna i 27 § jaktlagen avseende grundreglerna för jaktens bedrivande och om vad som sägs i 31 § samma lag om användning av motordrivna förskaffningsmedel. Länsstyrelserna hänvisar också till de inskränkningar som görs i 9 § jaktförordningen gällande jakttiden och till vad som sägs i bilaga 5 samma förordning om förbjudna medel och metoder för fångst och dödande. I 11 § Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2002:18) om jakt och statens vilt finns regler avseende godkända kulgevärr. I 16 § samma föreskrifter framgår vilken ammunition som är godkänd vid jakt efter lodjur.

Länsstyrelsernas motiv för beslutet**Skäl för licensjakt**

Utgångspunkten för svensk jaktlagstiftning är att allt vilt är fredat. All jakt som är tillåten är således ett undantag från huvudregeln. Eventuella problem och skador som jaktbart vilt orsakar ska i första hand regleras genom jakt.

BESLUT

2016-12-15

Dnr Örebro:218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

I propositionen "En hållbar rovdjurspolitik" (prop 2012/13:191) framgår: "Det övergripande och långsiktiga målet för rovdjurspolitiken är att varg, björn, järv, lodjur och kungsörn i Sverige ska uppnå och bibehålla gynnsam bevarandestatus. En trovärdig rovdjurspolitik kräver också en aktiv förvaltning som stärker förtroendet för rovdjurspolitiken och bidrar till en bättre samexistens mellan människor och stora rovdjur. Regeringen gör i propositionen bedömningen att varg, björn, järv, lodjur och kungsörn i Sverige har gynnsam bevarandestatus enligt art- och habitatdirektivet. Därför slår regeringen fast, i enlighet med de riktlinjer som EU-kommissionen har tagit fram för hur de stora rovdjuren ska förvaltas, att en aktiv förvaltning ska genomföras."

Juridiska förutsättningar för licensjakt efter lodjur

Art- och habitatdirektivet förbjuder avsiktligt dödande av bland annat lodjur. De möjligheter till undantag från förbudet som direktivet medger genomförs med motsvarande bestämmelser i jaktlagen (1987:259) och jaktförordningen (1987:905). I 23 c § jaktförordningen regleras förutsättningarna för licensjakt efter stora rovdjur. Om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde får beslut om jakt meddelas. Jakten måste också vara lämplig med hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning och ske selektivt och under strängt kontrollerade former. Bestämmelsen ovan motsvarar Art- och habitatdirektivets artikel 16.1.e. Artikel 16 stadgar att om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde, får beslut om undantag från fredning meddelas. Ytterligare förutsättningar är att undantaget tillåts under strängt kontrollerade förhållanden, selektivt och i begränsad omfattning.

Naturvårdsverkets delegering av jakt efter lodjur

Naturvårdsverket har den 8 december 2014 (dnr NV-00552-14) fastställt miniminivåer för lodjur per rovdjursförvaltningsområden och län. Den 29 september 2016 fattade Naturvårdsverket beslut om delegering av rätten att fatta beslut om licensjakt efter lodjur till samtliga länsstyrelser utom Länsstyrelsen i Gotlands län (dnr NV-06586-16).

Mål för lodjurspopulationen

Naturvårdsverket har beslutat att miniminivån för lodjurspopulationen i mellersta rovdjursförvaltningsområdet ska vara 62 årliga föryngringar varav i Örebro län 9,5 föryngringar. Viltförvaltningsdelegationen i Örebro län har föreslagit att miniminivån ändras till 7 och att förvaltningsintervallet kan fastslås till 8-12 familjegrupper. Eftersom lodjursstammen inom hela mellersta förvaltningsområdet ligger över miniminivån finns utrymme att genom licensjakt minska Örebro läns lodjurpopulation något i det område där 11 angrepp av lodjur på får dokumenterats hittills i år.

BESLUT

2016-12-15

Dnr Örebro: 218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

Syfte med licensjakten

Licensjakten främsta syfte är att minska skador orsakade av lodjur på fårnärningen. Lodjursjakten får därför endast bedrivas i den del av länen där lodjuren orsakar allvarlig skada för fårnärningen. Av de tretton angrepp av lo som skett i Örebro län under året har elva skett inom jaktområdet. Fyra av dessa elva angrepp har skett nära gränsen till Västra Götaland. Jaktområdet omfattar därför även en mindre del av Karlsborgs kommun i Västra Götalands län.

Bakgrund till beslutet

Utbredning, inventeringar och bevarandestatus för lodjur

Antalet lodjur i Sverige beräknas genom inventeringar som görs i hela landet utom på Gotland. Inventeringsverksamheten regleras i förordningen (2009:1263) om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn och i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2007:10) om inventering av björn, varg, järv, lodjur och kungsörn (ändrade genom Naturvårdsverkets föreskrifter NFS 2012:01 och NFS 2012:12), samt tillhörande instruktioner och faktablad.

Viltskadecenter har uppdraget att sammanställa och publicera länsstyrelsernas resultat från rovdjursinventeringarna. Under inventeringssäsongen 2015-2016 fanns 273,5 familjegrupper av lodjur i Skandinavien (274 familjegrupper, varav en delas med Finland). Detta är en ökning med 41 familjegrupper jämfört med 2014-2015. Av familjegrupperna återfanns 52 i Norge och 221,5 i Sverige. De 273,5 familjegrupperna i Skandinavien motsvarar en population av omkring 1 624 lodjur. De 221,5 familjegrupperna i Sverige motsvarar en population på ungefär 1 314 djur. I det Mellersta förvaltningsområdet inventerades 85 familjegrupper, vilket motsvarar ca 467 lodjur.

Lodjursföryngringar utgör endast en del av den totala lodjurspopulationen. Antalet föryngringar kan variera relativt mycket från år till år utan att antalet vuxna lodjursindivider behöver förändras i samma takt. Lodjursstammens tillväxt i Sverige är enligt tidigare forskningsrapporter främst begränsad av legal jakt i renskötselområdet och av bytestillgången i mellansverige. Forskarna har även dragit slutsatsen att lodjursstammen inte har bristande genetisk variation och att stammen inte är hotad på nationell nivå. Regeringen bedömer i sin proposition *En hållbar rovdjurspolitik* (prop. 2012/13:191) att lodjuret har en gynnsam bevarandestatus i Sverige.

Nationella målsättningar för lodjursstammens utveckling

Sveriges nuvarande rovdjurspolitik beslutades i stora drag av riksdagen 2001, efter regeringens förslag i propositionen *Sammanhållen rovdjurspolitik* (prop. 2000/01:57). Det övergripande mål som godkändes var att Sverige skulle ta ansvar för att björn, varg, järv, lodjur och kungsörn skulle finnas i ett så stort antal

BESLUT

2016-12-15

Dnr Örebro: 218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

att de långsiktigt fanns kvar i den svenska faunan och att arterna kunde sprida sig till sina naturliga utbredningsområden.

Den 10 december 2013 beslutade riksdagen (riksdagens protokoll 2013/14:43) om regeringens proposition *En hållbar rovdjurspolitik* (prop. 2012/13:191). I propositionen föreslås det bl. a. att det övergripande och långsiktiga målet för rovdjurspolitiken ska vara att varg, björn, järv, lodjur och kungsörn i Sverige ska uppnå och bibehålla en gynnsam bevarandestatus. Samtidigt ska tamdjurshållning inte påtagligt försvåras och socioekonomisk hänsyn ska tas. Dessa nya mål ersätter de tidigare mål för rovdjurens antal, som beslutades 2001.

Riksdagen beslutade också i enlighet med regeringens proposition om referensnivåer för stammarnas storlek och för utbredningen av rovdjursarterna i Sverige. Angående lodjur hade regeringen föreslagit att referensvärdet för en gynnsam bevarandestatus för den svenska populationen ska vara 700–1000 individer och att utbredningsområdet omfattar hela Sverige förutom Gotlands län. Mot bakgrund av att referensvärdena för populationsstorlek och utbredningsområde är uppnådda, bedömde regeringen att lodjuret har en gynnsam bevarandestatus i Sverige.

Den 16 december 2013 tog Naturvårdsverket ställning till referensvärdena för björn, järv, lo och varg (NV-09661-12) inom ramen för rapporteringen enligt Artikel 17 i Art- och habitatdirektivet. När det gäller lodjur rapporterade Naturvårdsverket att referensvärdet för populationsstorleken av lodjur i Sverige är 870 individer i Sverige fördelade på de biogeografiska områdena alpin (140 ind) och boreal (730 ind). Naturvårdsverket bedömde att livsmiljön för lodjuren har bra kvalitet, att framtidsutsikterna är bra, och att bevarandestatusen är gynnsam.

Lodjuren i det mellersta rovdjursförvaltningsområdet

Lodjursstammen, mätt i antal inventerade familjegrupper, varierar mellan åren i det mellersta förvaltningsområdet. Det kan delvis bero på naturlig variation i reproduktionen, men även på att ett bristande spårtycke gör det svårt att inventera.

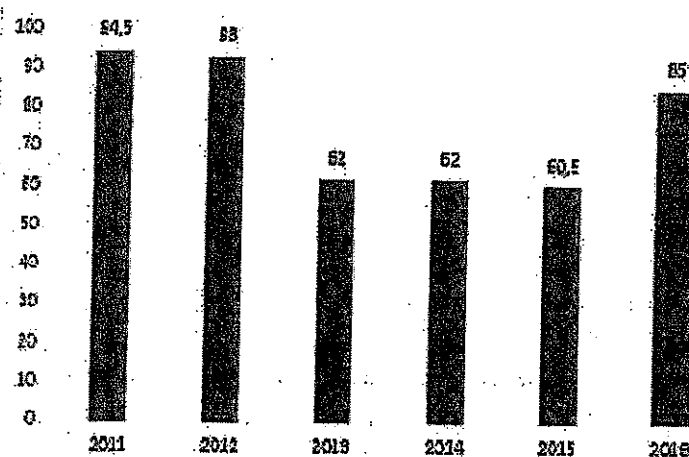
Enligt Viltskadecenters sammanställning konstaterades under inventerings-säsongen 2015-2016 112 familjegrupper av lodjur i norra rovdjursförvaltningsområdet, 85 i mellersta (Figur 1), och 24,5 i södra förvaltningsområdet. Halva familjegrupper uppstår när en familjegrupp rör sig över läns- eller landsgränser och därmed delas mellan olika län eller länder. Den av Naturvårdsverket fastställda miniminivån för Mellersta rovdjursförvaltningsområdet är 62 föringringar (familjegrupper) per år (NV-00552-14), vilket motsvarar ca 341 lodjur.

BESLUT

2016-12-15

Dnr Örebro:218-6726-2016

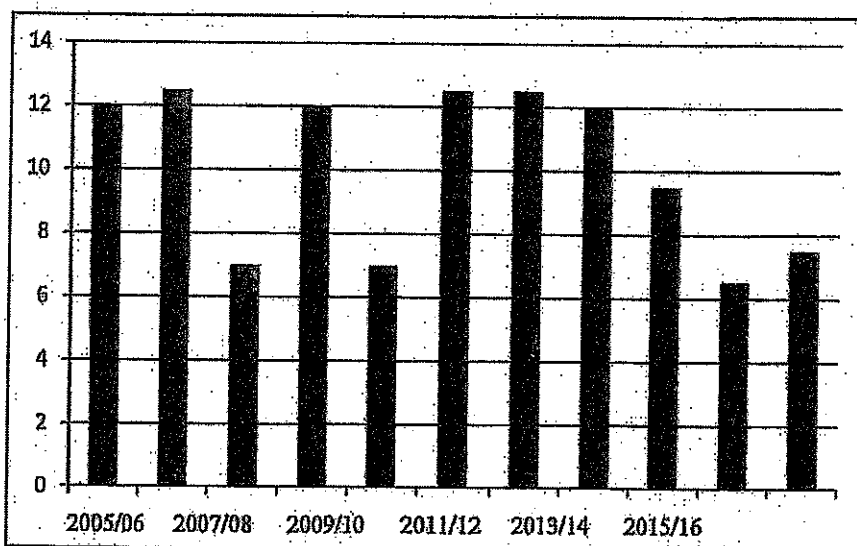
Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

Figur 1. Antalet lodjursföryngringar inom mellersta rovdjursförvaltningsområdet år 2011-2016.

Lodjursstammens storlek, utveckling och utbredning i länet

Antalet konstaterade familjegrupper i Örebro län har varierat sedan inventeringarna började. Inventeringsperioden 2015-2016 dokumenterades 7,5 föryngringar i länet (Figur 2), vilket motsvarar en population på ca 46 lodjur.

Figur 2. Inventeringsresultat i Örebro län inventeringsåren 2005-2006 till 2015-2016. Länets miniminivå är av Naturvårdsverket beslutad till 9,5 föryngringar per år. Viltförvaltningsdelegationen önskar ändra miniminivån till 7.

BESLUT

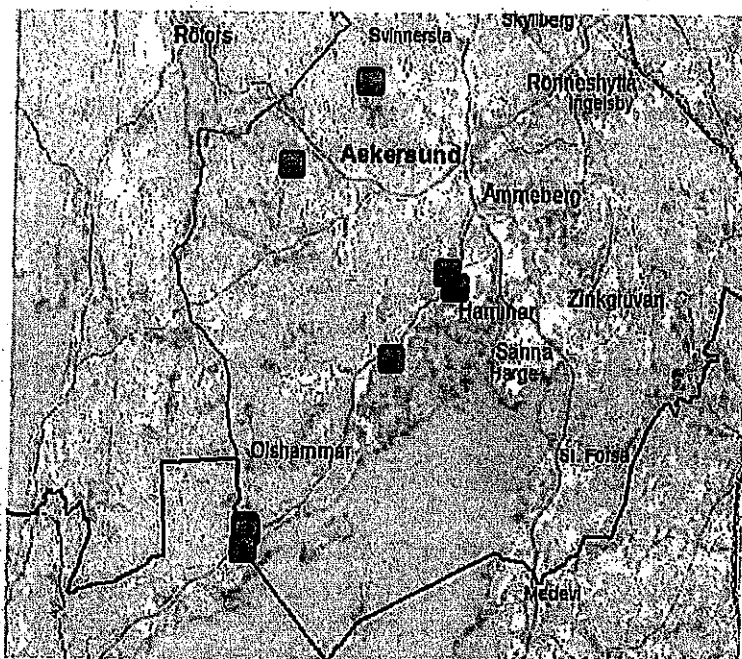
2016-12-15

Dnr Örebro:218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

Skadebilden i länet

Under år 2016 (t o m datum för detta beslut) har 13 angrepp av lodjur på får skett i Örebro län. 11 av dessa angrepp har skett i den södra länsdelen (figur 3).

Figur 3. Under år 2016 (t o m datum för detta beslut) har 11 angrepp av lodjur skett i den södra länsdelen. Flera av angreppen har skett på samma plats, och syns därför inte i kartbilden.

Antalet lodjur som får fällas

Enligt Naturvårdsverkets delegeringsbeslut ska länsstyrelserna vid varje tillfälle bedöma om ett beslut om jakt uppfyller de förutsättningar för skydds- eller licensjakt som anges i 23 a § respektive 23 c § jaktförordningen.

Lodjursforskaren Henrik Andrén (nov 2016) använder sig av tre modeller för att beräkna effekterna av jakt på lodjurspopulationen vid olika beskattningsnivåer (se rapport "Prognoser för lodjurspopulationen 2017 och 2018 i Sverige vid olika beskattningsnivåer"). För mellersta rovdjursförvaltningsområdet används en modell där tillväxttakten i lodjurspopulationen beror på tätheten av rådjur och lodjur samt biogeografisk region.

De åtta länen i mellersta rovdjursförvaltningsområdet har kommit överens om att det gemensamma jaktuttaget 2017 inte ska vara större än att förvaltningsområdets lodjurspopulation förväntas ligga kvar på ungefär samma nivå som inventerings-säsongen 2015-2016, d v s 85 föryngringar. För att populationen ska ligga kvar på ungefär 85 kvalitetsäkrade föryngringar (ca 341 lodjur), ger modelleringen för år 2017 ett möjligt jaktuttag på ca 40 lodjur i förvaltningsområdet.

BESLUT

2016-12-15 Dir Örebro:218-6726-2016

Dir Västra Götaland: 218-42085-2016

Länsstyrelserna i förvaltningsområdet bedömer att det utöver licensjakten även finns utrymme för skydds jakt under 2017, om behovet skulle uppstå. Under 2016 har endast ett lodjur avlivats vid skydds jakt i förvaltningsområdet. Ett jaktuttag på 50 lodjur under 2017 ger enligt Andréns modellering ca 83 (65-105) familjegrupper inventeringssäsongen 2017-2018, att jämföra med miniminivån på 62 familjegrupper.

I Örebro län bedöms det utifrån inventeringsresultatet finnas minst 46 lodjur. Ett jaktuttag på ett lodjur under licens jakt bedöms inte påverka länets lodjurspopulation nämnvärt.

Inom vissa områden orsakar lodjuren stora problem för fårnäringen. Lodjuren är mycket svåra att stänga ute från fårhagarna, då de både kan klättra, ta sig igenom och lätt hoppar över höga stängsel (se rapporter från Viltskadecenter: "Tamdjursstängsel och lodjur – försök i djurparker", 2004 och "Stängselförsök med lodjur"). Andra förebyggande åtgärder än rovdjursavvisande stängsel provas, men att utvärdera effekten av dessa är ännu svårt.

Med detta beslut fortsätter Länsstyrelsen att bedriva en adaptiv förvaltning som tar hänsyn till ekologiska och samhällsliga faktorer.

Länsstyrelsernas bedömning och motivering

Lodjuret som art har en gynnsam bevarandestatus i Sverige. I Naturvårdsverkets beslut om delegering av rätten att fatta beslut om licens jakt efter lo framgår att länsstyrelserna får fatta beslut om licens jakt så länge antalet förryngringar inom respektive förvaltningsområde överstiger de fastställda miniminivåerna, och att det nationella referensvärdet bibehålls.

Mot bakgrund av att antalet förryngringar inom det mellersta rovdjursförvaltningsområdet överskrider den beslutade miniminivån, bedömer Länsstyrelsen i Örebro län, i samråd med övriga län inom förvaltningsområdet, att det finns utrymme för licens jakt 2017. Syftet med licensjakten är att minska de allvarliga skador som lodjuren förorsakar fårnäringen i södra delen av länet. Genom att jakt endast får ske efter ett ensamt lodjur minimeras risken för att ett hunddjur fälls, och kommande förryngringar i länet bör därför ej påverkas nämnvärt.

Annan lämplig lösning

Skydds jakt eller licens jakt efter lodjur får genomföras endast om det inte finns någon annan lämplig lösning för att förhindra allvarlig skada. Rodjursavvisande stängsel hindrar inte lodjur att ta sig in till fåren. Ljud- och ljusskrämmer är svåra att utvärdera, och är endast lämpliga för mindre fällor. Angrepp där boskapsvaktande hund eller lamadjur vistas hos fåren är inte kända, vilket indikerar att detta kan vara en verksam förebyggande åtgärd mot angrepp.

Länsstyrelsen bedömer att skydds jakt inte är en annan lämplig lösning till licens jakt. Tolv beslut om skydds jakt efter lodjur har under året fattats i det mellersta rovdjursförvaltningsområdet. Endast ett lodjur blev fyllt, detta i Örebro

BESLUT

2016-12-15

Dnr Örebro:218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

län. Det lodjuret fälldes vid den norra gränsen av licensjaktsområdet. Efter att detta lodjur fällts har ytterligare angrepp på får skett inom det område som nu utpekats för jakt. Vid ett senare beslut om skyddsjakt har inte något lodjur kunnat avlivas, trots förlängning av jakttiden. Vid en licensjakt vintertid, är möjligheten större att hitta och fälla djur, än på barmark. Dessutom är det betydligt fler jägare som kan jaga vid licensjakt än de särskilt utsedda jägare som sköter en skyddsjakt. Chansen att avliva skadegörande djur är därigenom större än vid skyddsjakt. Länsstyrelsen bedömer därför att licensjakt där de tidigare skyddsjaktområdena ingår ger en större möjlighet att fälla lodjur som orsakat allvarlig skada på fårnäringen i området. Eftersom skadegörande lodjur ofta bedöms vara ensamma hannar, beshutar Länsstyrelsen i Örebro att lodjur i grupp (oftast hona med ungar) är fredade och inte får skjutas. I och med detta ökar chanserna att licensjakten resulterar i färre skador för fårnäringen.

Länsstyrelsen bedömer mot bakgrund av ovanstående, att det inte finns någon annan lämplig lösning än licensjakt för att minska risken för framtida skada som en tät lodjurspopulation kan orsaka fårnäringen i området.

Områdets lopopulation

Samtliga beslut om licensjakt inom det mellersta rovdjursförvaltningsområdet har fattats i samråd mellan länen. Länsstyrelserna gör bedömningen att den beslutade licensjakten efter lodjur 2017 i de avgränsade jaktområdena i förvaltningsområdet inte äventyrar lodjursstammens gynnsamma bevarandestatus, och att förvaltningsområdets miniminivå om 62 familjegrupper ej riskerar att understigas.

Länsstyrelserna i Örebro och Västra Götalands län bedömer att beslut om licensjakt 2017 inte kommer att innebära någon nämnvärd minskning av länens lopopulation. Beslutet riskerar inte gynnsam bevarandestatus eller att lodjurens utbredningsområde minskar nationellt.

Lodjurspopulationen i området har en större täthet än vad Länsstyrelsen bedömer vara långsiktigt hållbar med hänsyn till de skador de orsakar fårnäringen. Då syftet med licensjakten främst är att minska skador av lodjur på får, har jaktområdet avgränsats för att få en selektiv jakt. Beslutet medger ändå en tillväxt av antalet lodjur i länet eftersom endast ett ensamt djur får fällas, vilket minskar risken för att ett hunddjur fälls.

Det bristande snötäcket i södra Örebro län innebär att inventeringen av lodjur försvåras betydligt, och det är högst troligt att inventeringsresultatet är lägre än de faktiska föringringar som sker. Med bättre utnyttjande av kameror i inventeringsarbetet och fler rapporterade observationer från allmänheten, finns det förutsättningar att dokumentera en allt större andel av lodjuren. Detta kommer att ge ett allt bättre underlag för kommande års beslut om licensjakt. Inventeringarna visar att lodjuren finns spridda över hela länet. Även i grannlänerna finns flertalet föringringar, varför jaktområdet inte är ett spridningsområde i utkanten av utbredningsområdet, utan snarare ett kärnområde för populationen.

BESLUT

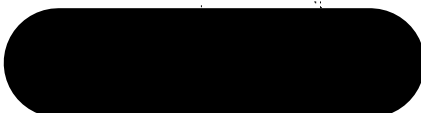
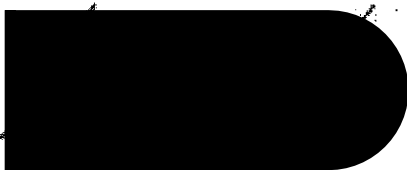
2016-12-15

Dnr Örebro:218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

Länsstyrelsen bedömer att antalet lodjur i tilldelning, valet av område där jakten får bedrivas, samt villkoren i detta beslut uppfyller jaktförordningens krav på lämplig hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning. Villkoren i beslutet möjliggör att jakten sker selektivt och under strängt kontrollerade former. Syftet med 2017 års licensjakt efter lodjur är att minska lodjursstammens påverkan på fårnärningen i det område där licensjakten får bedrivas och förhindra allvarlig skada på tamdjur samtidigt som de övergripande nationella målen för lodjursstammens utveckling beaktas.

Beslut i detta ärende har fattats av landshövding Maria Larsson (Örebro län) och avdelningschef Sven Swedberg (Västra Götalands län). Avdelningschef Magnus Eldund (Örebro) och rovdjursansvarig Anita Bergstedt (Västra Götaland) har varit föredragande. Vilthandläggare Caroline Lundmark (Örebro), enhetschef Johan Larsson (Västra Götaland), och länsjurist Katarina Nyberg (Örebro) har deltagit i beslutet.

BESLUT

2016-12-15

Dnr Örebro: 218-6726-2016

Dnr Västtra Götaland: 218-42085-2016

Kungörelsedelgivning

Länsstyrelsen beslutar att delgivning av detta beslut ska ske genom kungörelsedelgivning. Beslutet fattas med stöd av 49 § delgivningslagen (2010:1932). Meddelande om beslutets huvudsakliga innehåll samt om var och när det hålls tillgängligt införs inom tio dagar efter beslutsdatum i Post- och inrikes tidningar. Beslutet finns under överklagandetiden tillgängligt hos:

Länsstyrelsen i Örebro, Stortorget 22, 701 86 Örebro.

Länsstyrelsens hemsida: www.lansstyrelsen.se/orebro

Delgivning anses ha skett när två veckor förflutit från dagen för detta beslut, om kungörande och övriga föreskrivna åtgärder skett i rätt tid.

Så här överklagar du Länsstyrelsens beslut

Detta beslut kan överklagas.

Överklagandet ska skickas eller lämnas till Länsstyrelsen i Örebro län. Har överklagandet kommit in i rätt tid överlämnar Länsstyrelsen överklagandet och handlingarna till Förvaltningsrätten i Luleå.

Överklagandet ska ha kommit in till Länsstyrelsen senast den 19 januari 2017.

Överklagandet ska vara skriftligt. I skrivelsen ska du ange:

- ditt namn, adress, telefonnummer och eventuell e-postadress,
- vilket beslut du överklagar, till exempel genom att ange beslutsdatum och ärendets diarienummer, samt
- hur du anser att Länsstyrelsens beslut ska ändras och varför det ska ändras.

Länsstyrelsens e-postadress är orebro@lansstyrelsen.se. Skickar du med vanlig post är adressen: Länsstyrelsen i Örebro län, Stortorget 22, 701 86 Örebro.

Viktigt! Om du skickar in överklagandet per e-post kan Länsstyrelsen inte ta emot mejl som inklusive bilagor är större än 11 megabyte.

BESLUT

2016-12-15

Dnr Örebro: 218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

Bilagor

1. Karta över jaktområdet
2. Blankett, Registrering av fallt/dött lodjur
3. Blankett, Besiktning, provtagning och märkning av fallt/dött lodjur
4. Blankett, Påskjutet lodjur - platsundersökning och eftersök

BESLUT

2016-12-15

Dnr Örebro: 218-6726-2016

Dnr Västra Götaland: 218-42085-2016

Sändlista för kännedom (via e-post):

Naturvårdsverket

Länsstyrelserna i Mellersta rovdjursförvaltningsområdet

Viltskadecenter

Scandlynx [REDACTED]

Miljö- och energidepartementet

Näringsdepartementet

Jordbruksverket

Polismyndighet region Bergslagen

Polismyndigheten region Väst

Statens Veterinärmedicinska Anstalt

Naturhistoriska Riksmuseet

Miljödirektoratet, Norge

Viltförvaltningsdelegationen i Örebro län

Viltförvaltningsdelegationen i Västra Götalands län

Tivedens älgförvaltningsområde med älgskötselområden

Svenska Jägarförbundet Örebro

Svenska Jägarförbundet Västra Götaland

Jägarnas Riksförbund Örebro

Jägarnas Riksförbund Västra Götaland

Naturskyddsföreningen Örebro

Naturskyddsföreningen Västra Götaland

LRF Örebro samt LRF Västra Götaland

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Sundsvall.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns **anledning** att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nås för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.

